

Αριθμός απόφασης

Α.Α./2017

Αριθμός κατάθεσης έφεσης 6:

013

Το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών

Συγκροτήθηκε από το Δικαστή Βασίλειο Ι. ..., Πρόεδρο Πρωτοδικών, τον οποίο όρισε ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Πρωτοδικείου Αθηνών, και το Γραμματέα, Βασίλειο ...

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 23 Σεπτεμβρίου 2016, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Α. Της εκκαλούσας-αιτούσας: Ελένης ... του Εμμανουήλ και της Ειρήνης (ΑΦΜ ..., κατοίκου Αθηνών, οδός ..., αρ. ..., την οποία εκπροσώπησε ο πληρεξούσιος δικηγόρος της, Αθανάσιος ..., (ΑΜ ΔΣΑ 14933), με δήλωση κατ' άρθρο 242§2 ΚΠολΔ.

Των εφεσιβλήτων – καθ' ων η αίτηση: 1) Της εδρεύουσας στη Λευκωσία Κύπρου δημόσιας εταιρίας περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «CyprusPopularBankPublicCoLtd», που εδρεύει στη Λευκωσία Κύπρου (Λεωφόρος Λεμεσού αρ. 154), διατηρεί υποκατάστημα στην Ελλάδα με διεύθυνση αλληλογραφίας Λεωφόρος Κηφισίας αρ. 24 και εκπροσωπείται νόμιμα, ως καθολικής διαδόχου της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «MarfinΕγνατία Τράπεζα Ανώνυμος Εταιρεία», η οποία δεν εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο, 2) Της εδρεύουσας στην Αθήνα (οδός Όθωνος αρ. 8) ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «Τράπεζα EurobankΕργασίαςΑνώνυμη Εταιρεία», όπως νόμιμα εκπροσωπείται, την οποία εκπροσώπησε ο πληρεξούσιος δικηγόρος της, Αριστείδης ... (ΑΜ ΔΣΑ 21126), 3) Της εδρεύουσας στην Αθήνα (οδός Αιόλου αρ. 86) ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος Α.Ε.»

περαιτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα, συνεκδικαζόμενη με την έφεση (άρθρο 246 ΚΠολΔ).

Με την από 3-11-2011 αίτησή της ενώπιον του Ειρηνοδ. κείου Αθηνών, η αιτούσα και ήδη εκκαλούσα, επικαλούμενη έλλειψη πτωχενικής ικανότητας και μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών της προς τις εφεσίβλητες, συνολικού ύψους 173.465 36€, ζήτησε τη ρύθμιση των χρεών της, με εξαίρεση της κύριας κατοικίας της, κατά τις διατάξεις του Ν.3869/2010. Η εκκαλουμένη απόφαση, αφού έριξε την αίτηση παραδεκτή και νόμιμη (άρθρ. 1, 4, 5, 6, 8, 9 και 11 Ν.3869/2010, όπως ίσχυαν κατά το χρόνο δημοσίευσής της), την απέρριψε ως ουσιαστικά αβάσιμη, αφού πρώτα έκανε δεκτή ως ουσιαστικά βάσιμη την ένσταση της δεύτερης εφεσίβλητης περί δόλιας περιέλευσης της εκκαλούσας σε μόνιμη αδυναμία πληρωμών. Κατά της απόφασης αυτής παραπονείται η εκκαλούσα για εσφαλμένη ερμηνεία του νόμου και κακή εκτίμηση των αποδείξεων, ζητώντας να εξαφανιστεί η εκκαλούμενη απόφαση και να γίνει δεκτή η αίτηση στο σύνολό της.

Κατά τη διάταξη του άρθρου 1§1 Ν. 3869/2010 βασική προϋπόθεση υπαγωγής του οφειλέτη στη ρύθμιση του παραπάνω νόμου είναι η μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών του, εφόσον περιήλθε στην παραπάνω κατάσταση χωρίς δόλο, την ύπορξη του οποίου πρέπει να επικαλεστεί με τρόπο ορισμένο, αλλά και να αποδείξει ο πιστωτής. Ως δόλος νοείται η γνώση και η επιθυμία παραγωγής ενός αποτελέσματος (άμεσος δόλος) όπως και η πρόβλεψη και αποδοχή ενός αποτελέσματος (ενδεχόμενος δόλος), το δε αποτέλεσμα κατευθύνεται στη πρόκληση της μόνιμης αδυναμίας. Δηλαδή, στα πλαίσια του Ν. 3869/2010 ο οφειλέτης ενεργεί με δόλο και υπό τις δύο άνω μορφές, όταν με την εν γένει συμπεριφορά του είτε αρχική (κατά την ανάληψη του χρέους) είτε επιγενόμενη (μετά την ανάληψη του χρέους) συμβάλλει αποφασιστικά στην πρόκληση της μόνιμης αδυναμίας πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρεών του. Ακολούθως, κατά την άποψη, που και το Δικαστήριο τούτο δέχεται ως ορθότερη, ο δόλος του οφειλέτη στη μόνιμη αδυναμία πληρωμής ληξιπρόθεσμων χρεών του

περιορίζεται στην πρόθεσή του και μόνο, χωρίς να απαιτείται η προσθήκη και άλλων αντικειμενικών στοιχείων, όπως η εξαπάτηση υπαλλήλων του πιστωτικού ιδρύματος και η παράλειψη από την πλευρά τους να ενεργήσουν την αναγκαία έρευνα για την πιστοληπτική του ικανότητα, όπως αξιώνεται από μερίδα της νομολογίας. Έτσι, πρέπει να γίνει δεκτό ότι ο οφειλέτης ενεργεί δολίως όταν με τις πράξεις ή παραλείψεις του επιδιώκει την αδυναμία των πληρωμών του ή προβλέπει ότι οδηγείται σε τέτοια αδυναμία και δεν αλλάζει συμπεριφορά αποδεχόμενος το ζήτημα αυτό. Ειδικότερα, η ως άνω περίπτωση θα συντρέχει αφενός όταν ο οφειλέτης καρπούται οφέλη από την υπερχρέωσή του με απόκτηση κινητών ή ακινήτων, πλην όμως γνώριζε, κατά την ανάληψη των χρεών του, ότι ενόψει των εισοδημάτων και των ανιχνικών του είναι αμφίβολη ή αδύνατη η εξυπηρέτηση των δανείων του και βεβαιο ή πιθανή η περιέλευσή του σε αδυναμία πληρωμών, αποδεχόμενος το αποτέλεσμα αυτό (λ.χ. συμφωνία με ικανό αριθμό πιστωτικών ιδρυμάτων για απόλαυση μεγάλου αριθμού τραπεζικών προϊόντων με τη γνώση ότι ο υπερδανεισμός, ενόψει των σταθερών και αμετάβλητων εισοδημάτων του, θα οδηγήσει σε κατάσταση αδυναμίας πληρωμών), αφετέρου όταν, μετά την ανάληψη χρέους που μπορούσε να εξυπηρετήσει, περιέλθει από δική του υπαιτιότητα σε κατάσταση αδυναμίας πληρωμών (βλ. ήδη Αθ. Κρητικό, Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων, 2016, σελ. 49 επ., που αποδέχεται πλέον την ως άνω άποψη ως ορθή, όπου και παραπομπές στη νομολογία, αλλά και σε Εισηγήση της Αρεοπαγίτη, κ. Καλού, ενώπιον του ΑΠ επί εκκρεμούς αίτησης αναίρεσης με αντικείμενο την επίλυση του παραπάνω νομικού ζητήματος).

Από την επανεκτίμηση της χωρίς όρκο εξέτασης της εκκαλούσας, που περιλαμβάνεται στα πρακτικά του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου, και το σύνολο των προσκομιζόμενων από τους διαδίκους εγγράφων (μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται και τα προσκομιζόμενα από την εκκαλούσα έγγραφα, παρά τη μη κανονική παράστασή της, που συμπεριλαμβάνονται στη δικογραφία, δεδομένου ότι στη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας ισχύει, κατά το άρθρο 744 ΚΠολΔ το ανακριτικό σύστημα, που παρέχει στο δικαστήριο τη δυνατότητα αυτεπάγγελτης ενέργειας και συλλογής του αποδεικτικού υλικού

και εξακρίβωσης πραγματικών γεγονότων βλ. ΑΠ 1448/2099 ΝΟΜΟΣ, Μαργαρίτη σε ΕρμΚΠολΔ, άρθρο 744 αρ. 3), αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η εκκαλούσα υπέβαλε ενώπιον του Ειρηνοδικείου Αθηνών στις 11-11-2011 την από 3-11-2011 αίτησή της για ρύθμιση των οφειλών της προς τις εφεσίβλητες πιστώτριες τράπεζες, κατά τις διατάξεις του Ν. 3869/2010. Το συνολικό ύψος των οφειλών προς τις παραπάνω τράπεζες, που με την κατάθεση της αίτησης θεωρούνται ληξιπρόθεσμες, ανερχόταν, κατά το χρόνο κατάθεσης της αίτησης, στο ποσό των 177.321,17€, το οποίο αναλύεται ως ακολούθως: 1) Στην πρώτη εφεσίβλητη οφείλονται: 1.1. 75.134,95 € από την MG1031600119 σύμβαση δανείου και 1.2. 43.972,02 € από την MG1031600125 σύμβαση δανείου (συνολικά 119.106,97 €). Επισημαίνεται ότι πλέον δικαιούχος των παραπάνω απαιτήσεων τυγχάνει η κυρίως παρεμβαίνουσα, Τράπεζα Πειραιώς, δυνάμει της από 26-3-2013 σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης στοιχείων ενεργητικού και παθητικού των υποκαταστημάτων της πρώτης εφεσίβλητης στην Ελλάδα στο πλαίσιο διαδικασίας εξυγίανσης της πιστώτριας τράπεζας, σύμφωνα και με το 97/26-3-2013 διάταγμα της Κεντρικής Τράπεζας Κύπρου και την 66/26-3-2013 απόφαση της Επιτροπής Πιστωτικών και Ασφαλιστικών Θεμάτων της Τράπεζας της Ελλάδος, όπως βάσιμα ισχυρίζεται με την κύρια παρέμβασή της. Εξάλλου, προς εξασφάλιση αποπληρωμής της πρώτης από τις παραπάνω απαιτήσεις έχει εγγραφεί προσημείωση υποθήκης, β' τάξης, για ποσό 41.400 €, σε βάρος του αναφερόμενου στη συνέχεια ακινήτου της εκκαλούσας, που αποτελεί την κύρια κατοικία της. Επισημαίνεται ότι οι παραπάνω οφειλές δεν αναλήφθηκαν εντός έτους από την κατάθεση της αίτησης, καθώς η από 11-11-2010 σύμβαση ανοίγματος πίστωσης (αφορά στην MG1031500119 σύμβαση) αποτελεί τροποποιητική σύμβαση της MG0733 -1-2007 πίστωσης με ανοιχτό λογαριασμό (βλ. Κρητικό, Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων, 2106, σελ. 70). 2) Στη δεύτερη εφεσίβλητη οφείλονται: 2.1 39.442,84 € από την σύμβαση στεγαστικού δανείου και 2.2 503,31 € από την 47927309 σύμβαση πιστωτικής κάρτας (συνολικά 39.946,15 €). Εξάλλου, προς εξασφάλιση αποπληρωμής της πρώτης από τις

παραπάνω απαιτήσεις έχει εγγραφεί προσημείωση υποθήκης, α' τάξης, σε βάρος του αναφερόμενου στη συνέχεια ακινήτου της εκκαλούσας, που αποτελεί την κύρια κατοικία της, όπως προκύπτει από τις μη αμφισβητούμενες από τους διαδίκους παραδοχές της εκκαλούμενης απόφασης (ουδείς διάδικος προσκομίζει πιστοποιητικό βαρών για το εν λόγω ακίνητο, η εγγραφή δε της παραπάνω προσημείωσης προκύπτει μόνο από τους ισχυρισμούς της εκκαλούσας και το περιεχόμενό της αίτησής της, καθώς και τους ισχυρισμούς της δεύτερης εφεσίβλητης, οι οποίοι όμως δεν αμφισβητούνται ειδικά από τους λοιπούς διαδίκους). 3) Στην τρίτη εφεσίβλητη οφείλονται 18.267,05 € από την 4224^η σύμβαση ρύθμισης οφειλών. Σύμφωνα με όσα εξέθεσε η εκκαλούσα στην αίτησή της, χωρίς τούτο να αμφισβητείται από τις εφεσίβλητες, το ύψος των ενήμερων μηνιαίων δόσεων για την εξυπηρέτηση των παραπάνω δανειακών συμβάσεων ανερχόταν στο ποσό των 1.200 € μηνιαίως, ενώ οι ως άνω δανειακές συμβάσεις σταμάτησαν να εξυπηρετούνται τον Ιούλιο 2011. Επισημαίνεται ότι, παρά τα όσα αβάσιμα ισχυρίστηκαν οι εφεσίβλητες, η αίτηση της εκκαλούσας περιείχε όλα τα αναγκαία κατά το άρθρο 4 Ν. 3869/2010 στοιχεία, όπως ίσχυε κατά το χρόνο κατάθεσής της (κατάσταση της περιουσίας της και των κάθε φύσης εισοδημάτων της ίδιας και του συζύγου της, κατάσταση των πιστωτών της και των απαιτήσεων τους κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα και σχέδιο διευθέτησης οφειλών), ειδικότερα δε ως προς την αναφορά των εισοδημάτων του συζύγου της (με τον οποίο ο γάμος της ήδη έχει λυθεί αμετάκλητα δυνάμει της 2907/2015 απόφασης του Δικαστηρίου τούτου), η εκκαλούσα εκ περισσού ανέφερε ότι ο σύζυγός της ως ασθενής έχει μηδενικά εισοδήματα, δεδομένου ότι σε περίπτωση διάστασης των συζύγων (όπως αναφερόταν στο δικόγραφο) δεν υπήρχε υποχρέωση αναφοράς των εισοδημάτων του συζύγου της (Βλ. Κρητικό, ό π. σελ. 116 επ.). Η εκκαλούσα, ηλικίας 49 ετών σήμερα, διαμένει σε ιδιοκτητη κατοικία (διαμέρισμα του τρίτου ορόφου, εμβαδού 82 τ.μ., επί της οδού ... στην Αθήνα) με τη φιλοξενούμενη από αυτή μητέρα της, Ειρήνη ... ηλικίας 82 ετών, που λαμβάνει μηνιαία σύνταξη ύψους 870 € και συμμετέχει, σύμφωνα με το μέτρο των οικονομικών της δυνάμεων, στις δαπάνες της κοινής

στεγαστικού δανείου, καθώς είναι εξοπλισμένη με εμπρόγματη ασφάλεια (προσημείωση υποθήκης πρώτης τάξης) στην εξαιρούμενη υπό την εκποίηση κύρια κατοικία της αιτούσας (άρθρα 1250, 1272, 1300 ΑΚ), και μετά την εξόφληση της παραπάνω απαίτησης εν μέρει – για το υπολειπόμενο ποσό των 11.805,60 €, καθώς η οφειλή εκτοκίζεται με επιτόκιο 2,62% - η απαίτηση της κυρίως παρεμβαίνουσας Τράπεζας Πειραιώς, ποσού (75.134,95 € -6.060 €) 69.074,95 € (πλέον τόκων υπολογιζόμενων με επιτόκιο 2,62%), που προέρχεται από την ΜG1031 σύμβαση δανείου, καθώς είναι εξοπλισμένη με εμπράγματη ασφάλεια (προσημείωση υποθήκης δεύτερης τάξης) στην εξαιρούμενη από την εκποίηση κύρια κατοικία της αιτούσας (άρθρα 1250, 1272, 1300 ΑΚ), χωρίς να απομένει υπόλοιπο για την εξόφληση των απαιτήσεων των λοιπών απαιτήσεων των πιστωτριών. Με βάση όλα όσα προαναφέρθηκαν θα πρέπει η από 3-11-2011 αίτηση περί δικαστικής ρύθμισης των χρεών της αιτούσας και η από 23-9-2016 κύρια παρέμβαση να γίνουν εν μέρει δεκτές ως ουσιαστικά βάσιμες και να ρυθμιστούν τα χρέη της αιτούσας προς τις καθ' όν η αίτηση και την κυρίως παρεμβαίνουσα, κατά τον αναφερόμενο στο διατακτικό τρόπο. Δικαστικά έξοδα δεν επιδικάζονται κατά τη διάταξη του άρθρου 8§6 Ν. 3869/2010, που ισχύει και στη δευτεροβάθμια δίκη.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

- ΣΥΝΕΚΔΙΚΑΖΕΙ την έφεση και την κύρια παρέμβαση ερήμην της εκκαλούσας και της πρώτης εφεσίβλητης.
- ΔΕΧΕΤΑΙ την έφεση.
- ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ την επιστροφή του παραβόλου της έφεσης στην εκκαλούσα.
- ΕΞΑΦΑΝΙΖΕΙ την 200/Φ1682/2013 απόφαση του Ειρηνοδικείου Αθηνών.
- ΔΙΑΚΡΑΤΕΙ την υπόθεση και τη δικάζει κατ' ουσίαν.
- ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αίτηση και την κύρια παρέμβαση.
- ΡΥΘΜΙΖΕΙ τα χρέη της αιτούσας κατά τον αιόλουθο τρόπο: ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την αιτούσα για χρονικό διάστημα πέντε ετών, με αφετηρία

την 1η εργάσιμη ημέρα του πρώτου μήνα αμέσως μετά τη δημοσίευση της παρούσας απόφασης, να καταβάλλει συμμέτρως στις πιστώτριες αυτής το ποσό των διακοσίων σαράντα ευρώ (240 €) μηνιαίως και ειδικότερα: α) στην πιστώτρια Τράπεζα Πειραιώς το ποσό των εκατόν ενός ευρώ (101 €) μηνιαίως για την MG103 σύμβαση δανείου και το ποσό των εξήντα (60 €) μηνιαίως για την MG1031 σύμβαση δανείου, β) στην πιστώτρια Τράπεζα EurobankErgasias το ποσό των πενήντα τριών ευρώ (53 €) μηνιαίως για την 65000 σύμβαση στεγαστικού δανείου και το ποσό του ενός ευρώ (1 €) μηνιαίως για την 47927309 σύμβαση πιστωτικής κάρτας και γ) στην πιστώτρια Εθνική Τράπεζα το ποσό των είκοσι πέντε ευρώ (25 €) μηνιαίως για την 4224 σύμβαση ρύθμισης οφειλών.

- ΕΞΑΙΡΕΙ από την εκποίηση την κύρια κατοικία της αιτούσας, δηλαδή ένα διαμέρισμα (οριζόντια ιδιοκτησία), εμβαδού 82 τ.μ., του τρίτου ορόφου πολυκατοικίας επί της οδού Μιλήτου αρ. 8 στην Αθήνα.

- ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ στην αιτούσα την υποχρέωση για την εξιμείωση από την εκποίηση της παραπάνω κύριας κατοικίας της να καταβάλει στη δεύτερη εφεσίβλητη, Τράπεζα EurobankErgasias, και στην κυρίως παρεμβαίνουσα, Τράπεζα Πειραιώς, κατά τις ακόλουθες διακρίσεις, το ποσό των σαράντα πέντε χιλιάδων τετρακοσίων εξήντα ευρώ (45.460,80 €) εντός χρονικού διαστήματος είκοσι (20) ετών με σταθερό επιτόκιο 2,62%, που αποτελεί το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου για ανάλογη της ρύθμισης περίοδο και χωρίς ανατοκισμό, δηλαδή συνολικά πενήντα οκτώ χιλιάδες τετρακόσια εβδομήντα ένα ευρώ και είκοσι λεπτά (58.471,20 €) σε διακόσιες σαράντα (240) μηνιαίες τοκοχρεωλυτικές δόσεις, ύψους διακοσίων σαράντα τριών ευρώ και εξήντα τριών λεπτών (243,63 €) η καθεμία από την 1-2-2022. Από τις καταβολές αυτές θα ικανοποιηθεί προνομιακά και μέχρι να λάβει το ποσό των 46.665,60 € η δεύτερη εφεσίβλητη, Τράπεζα EurobankErgasias, για την απαίτησή της, που προέρχεται από την 65000 σύμβαση στεγαστικού δανείου, και ακολούθως για το υπολειπόμενο ποσό των 11.805,60 € η κυρίως παρεμβαίνουσα, Τράπεζα Πειραιώς, για την απαίτησή της, που προέρχεται από την MG103 σύμβαση δανείου.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στην Αθήνα σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 18. Ιανουαρίου 2017.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

